

Schei wie dehoam

Uff' m Weg nach Knoore raus
stäiht moi liewes Elternhaus.

S' is e Haisje goar so kloa,
s' is e Haisje houch am Roah.

Wann im Friejhjoahr erscht ins Groas
Ouschdeaije läigt de Hoas.
Un de Buchewald werd grün,
uff de Wies die Blumme blühn.

Schei wie dehoam - Schei wie dehoam
Schei wie dehoam - Schei wie dehoam
Schei wie dehoam is näijends mäi

Inn de haafse Summerszeit
kumme vunn de Stadt die Leit.
Bleiwe schunn vun weirre stäih,
„Oh, wie is des do so schei!“

Kimmt de Winder oumarschiert,
un die Besch is zugefriert.
Mitte im Houf, do leit de Schnei,
do wird's erscht bei uns so schei!

Schei wie dehoam - Schei wie dehoam
Schei wie dehoam - Schei wie dehoam
Schei wie dehoam is näijends mäi

Kummt ehr moal in Ourewoald,
macht doch an meim Heisje hoalt!
Do gibt's Butte, Kees und Worscht,
Äppelwoi gor for de Dorsch.
Läije noch die Hinkel dann,
schloag ich Aije in die Pann.

Peift de Stoarm vum Äppelboam,
s' is näijends scheiner wie dehoam

lichtenberg

Schei wie dehoam - Schei wie dehoam
Schei wie dehoam - Schei wie dehoam
Schei wie dehoam is näijends mäi